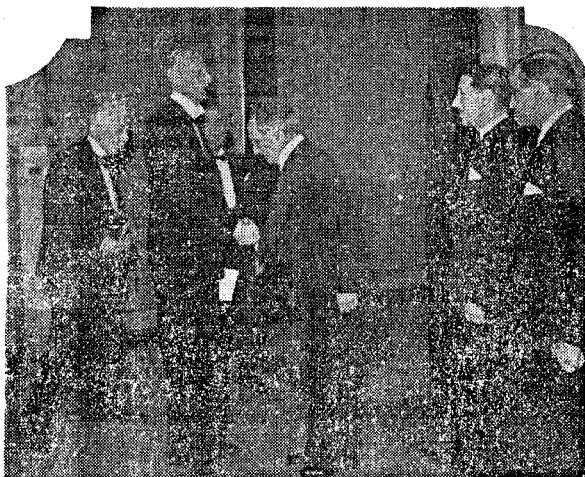

113282

Prins Carl och prins Eugén bevistade den judiska högtidssoaré och ses på bilden hälsas välkommen av docent Valentin.

Glansfull judisk soaré i Konserthuset.

Den största heder det judiska Palestinas folk kan visa en icke-judisk man eller en främmande monark består i att plantera en skog i hans namn. Det gäller nämligen att förse det skogfattiga landet med träd; detta är förutsättningen för ett rationellt utnyttjande av landets jordbrukstillgångar. Skogen hindrar jorden från att sköljas bort av regnflödena eller sopas bort av vinden, luften från att uttorkas. Därför har skogsplanteringen blivit något av en symbol och helig plikt. I överensstämmelse med denna åskådning har den svenska Keren Kajemeth-kommittén riktat en maning till Sveriges judar och de judiska flyktingarna som här ha funnit en fristad att anlägga en Gustav V:s skog i det Heliga landet för att därigenom visa Sveriges konung och folk sin djupa tacksamhet för att dessa ha bisprungit de danska judarna i deras ödesstund på ett sätt som har väckt djup beundran vida omkring i världen.

Så sammanfattade aftonens högtidstalare, docent Hugo Valentin, tankesången bakom den musikalliska soaré som på torsdagskvällen hade anordnats i Konserthusets stora sal av Judiska Jordfonden till förmån för kungaskogen i Palestina. Kallelsen hade hörsammats av många både judar och icke-judar och den väldiga salen var i det närmaste fullsatt av en högtidsstämd och förväntansfull publik med prinsarna Carl och Eugen i spetsen.

I fortsättningen gav docent Valentin en återblick på den judiska kolonisations historia och en översikt av dess aktuella läge. Anförandet utmynnade i en varm hyllning till konung Gustav och det svenska folket. I en tid av hat och förföljelse ha de gjort en oförglömlig insats för rättfärdighet och barmhärtighet, sade talaren. Det är vår förhoppning att kungaskogen för kommande tacksamma släkten ska bära vittne därom.

Efter docenten Valentins tal spelade Konserthuset orkester under Issay Dobrowens förnäma ledning Mendelssohns Hebriderna varpå följde Tjajkovskijs pianokonsert nr 1 i b-moll med Victor Schiöler som solist. Gabriel Alw läste med malmklängande stämma och förebildlig diktion några verser ur profeten Jesajas 44:e kapitel, dikterna Arvet och Den judiska sången av Ragnar Josephson samt Demogorgons slutord ur Shelleys Den befriade Prometheus i svensk tolkning av Anders Österling. Gertrud Pålson-Wettergren som trots svår förkylning hade stått sig till för-

fogande sjöng arior ur Saint-Saëns' Simson och Delli utan att annat än en lätt besljöning märktes på den underbart vackra stämman och det hela avslutades med Beethovens Leonora-ouvertyr nr 3.

Programmet möttes av varm uppskattning från publikens sida; särskilt efter pianokonserten och fru Wettergrens sång ville bifallet nästan aldrig ta slut. Samtliga de uppträdande hyllades med väldiga buketter.